

Nowa Edukacja Globalna

Tożsamość, Kultura, Religia i
Przekraczanie granic

Nowa Edukacja Globalna

Autorzy projektu:

Fundacja Polska Debatuje
Radosław Czekan
Paweł Sieprawski

International Debate Education Association
Anastazija Stupar
Daan Welling

Asociace Debatních Klubů
Jakub Hlaváček

Chcemy również wyrazić uznanie i wdzięczność wszystkim naszym wolontariuszom, którzy testowali te materiały i przekazywali swoje uwagi przez cały czas trwania projektu.

Ten projekt obejmował wytworzenia:

1. Modułów szkoleniowych dla osób pracujących z młodzieżą i trenerów;
2. Narzędzia dla osób pracujących z młodzieżą do podejścia do współczesnych problemów;
3. Cyfrowego środowiska nauki.

Ten projekt został sfinansowany przez Unię Europejską. Poglądy i opinie wyrażone w nim są jednak wyłącznie poglądami autora(ów) i niekoniecznie odzwierciedlają poglądy Unii Europejskiej ani Europejskiej Agencji Wykonawczej ds. Edukacji i Kultury (EACEA). Ani Unia Europejska, ani EACEA nie mogą być za nie odpowiedzialne.

Tożsamość, kultura, religia i przekraczanie granic

Arkusz ćwiczeń -

Część I - Umiejętności krytycznego i analitycznego myślenia - ćwiczenia

Ćwiczenie 1

Debatujący zostaną podzieleni na małe 4-osobowe grupy (w przypadku niewystarczającej liczby debatujących na grupy dwuosobowe).

Połowa każdej grupy musi wymyślić jak najwięcej zalet (bez wymyślania argumentów), a druga połowa musi wymyślić jak najwięcej wad.

Po 5 minutach trener ogłasza, że ponownie jako cała grupa powinni wybrać 1 najważniejszą zaletę i wadę.

Następnie trener osobno analizuje z każdą grupą ich zalety/wady i szuka powodu, dla którego wybrali właśnie tę grupę.

W szczególności:

- Dlaczego ta zaleta/wada jest ważniejsza niż inne?
- Czy jest to korzyść/korzyść tylko dla jednej grupy (firmy jako całości/zarządu/pracowników)? Czy też wpływa na wielu interesariuszy? Jeśli tak, to w jaki sposób?
- Czy zaleta może być jednocześnie wadą? (i vice versa)
- Czy możesz wymyślić inny sposób na osiągnięcie tej przewagi/wady niż obowiązkowe szkolenie w zakresie różnorodności?

Ćwiczenie 2

- **Ćwiczenie: Odgrywanie ról**

Debatujący wcielają się w rolę menedżera i jego podwładnych, którym trener przydziela kolejne problemy w miejscu pracy (skupiając się na różnicach kulturowych i religijnych), a debatujący muszą je rozwiązać. Trener przypisuje niektóre z modelowych sytuacji pracownikom, a menedżer musi je rozwiązać.

Po rozwiązaniu problemu odbywa się wzajemna dyskusja na temat tego, czy debatujący zgadzają się z rozwiązaniem, co menedżer zrobił źle i jakie ryzyko niesie ze sobą rozwiązanie.

Po zakończeniu dyskusji inny debatujący wciela się w rolę menadżera, trener podnosi kolejny problem, a zadaniem menadżera jest jego rozwiązanie. Konkretnie problemy do wykorzystania na zajęciach:

- Zespół robi niestosowne żarty na temat religii jednego z pracowników.
- Pracownicy są podzieleni na jednorodne grupy ze względu na pochodzenie etniczne. Osoby z różnych grup mają trudności z rozmawianiem z innymi, nie wiedzą, o czym rozmawiać.
- Pracownicy skarżą się, że jeden z nich wziął urlop z powodu świąt religijnych, których większość z nich nie obchodzi.
- Niektórzy pracownicy dyskryminują nowego kolegę, ponieważ nie zna on języka tak dobrze jak inni. Niektórzy członkowie zespołu chcieliby bronić kolegi, ale obawiają się, że sami staną się ofiarami nękania.

Ćwiczenie 3

- **Ćwiczenie długoterminowe: Dotarcie do firmy, która wdrożyła już obowiązkowe szkolenie w zakresie różnorodności**

Debatujący są podzieleni na kilka grup (w zależności od całkowitej liczby debatujących).

Każda grupa zajmie się konkretną firmą, która już wdrożyła szkolenia z zakresu różnorodności.

W ramach współpracy debatujący dowiedzieliby się, jakie są kulisy sprawy, jakie konkretne kroki podjęła firma i czy spełniła ona oczekiwania, czy też nadal istnieją problemy.

Następnie debatujący analizowali sytuację, szukali błędów, dobrych kroków, sugerowali dalsze rozwiązania utrzymujących się problemów, a na koniec oceniali, jak skuteczne było dane rozwiązanie.

Na koniec przedstawia go pozostałym uczestnikom debaty. Następnie wszystkie grupy będą szukać tych samych części, porównywać, czy osiągnięto te same wyniki, a jeśli nie, dlaczego nie zostały osiągnięte.

Część II - Tematy do wykorzystania w ćwiczeniach

Ta Izba uważa, że pracownicy, którzy dobrowolnie zwiększają swoją wiedzę na temat różnorodności, powinni być dodatkowo nagradzani ponad swoją pensję.

Obecnie pracownicy są wynagradzani innymi świadczeniami (składkami emerytalnymi, kartami multisport, dniami wolnymi od pracy itp).. Świadczenia te są powiązane z wynikami pracy i wypełnianiem obowiązków. Gdyby wprowadzić rozwiązanie zaproponowane w temacie debaty, byłiby oni nagradzani tymi i innymi korzyściami (np. pierwszeństwem w programach szkoleniowych przed innymi), jeśli wykazaliby poprawę lub wysiłek na rzecz poprawy w akceptowaniu różnic kulturowych. Na przykład poprzez dobrowolne kursy e-learningowe lub inne programy szkoleniowe.

Rozwiązanie to może przynieść wyższą wewnętrzną motywację do pracy z różnorodnością i doskonalenia się.

Ta Izba wdraża programy koleżeńskie (peer-to-peer) w celu poprawy zrozumienia różnorodności w firmach.

Programy rówieśnicze (peer-to-peer - P2P) na różnorodnych bazach wykazały większą skuteczność w długoterminowym okresie niż tradycyjne programy szkoleniowe (szczególnie wśród młodych ludzi). Wprowadzenie tego systemu P2P w firmach sprawiłoby, że pracownicy byłoby bardziej zmotywowani do uczestnictwa w zarządzaniu firmą, poprawiając relacje wewnętrzne i integrując zespół. Możliwe byłoby szkolenie rówieśnicze między pracownikami. Kiedy każdy byłby zainteresowany tematem bliskim mu i edukowałby swoich kolegów.

Inną opcją jest taki program koleżeński, w którym pracownicy lepiej rozumiejący różnice kulturowe szkoliliby tych pracowników, którzy wykazują luki. Ci z kolei nie baliby się zwrócić się do nich z problemem lub nieświadomością, ponieważ ich koledzy nie mieliby możliwości ukarania ich (w przeciwieństwie do ich przełożonego).

Ten system mógłby być mniej agresywną alternatywą, która byłaby bardziej akceptowana przez pracowników.

Nowa Edukacja Globalna

Tożsamość, Kultura, Religia i
Przekraczanie granic

Tożsamość, kultura, religia i przekraczanie granic

Studia przypadków -

Temat

Ta Izba uważa, że brak wiedzy o krajach odmiennych kulturowo i gospodarczo jest główną przyczyną handlu ludźmi.

Kontekst

Handel ludźmi jest globalnym problemem, który dotyka miliony ludzi każdego roku, a według organizacji międzynarodowych może dotknąć nawet 49 milionów ludzi (STOP THE TRAFFIK UK.org). Często jest to związane z czynnikami ekonomicznymi i kulturowymi, które wraz z brakiem wiedzy i zrozumienia różnic są głównym czynnikiem przyczyniającym się do handlu ludźmi. Ponieważ ludzie nie są świadomi tych różnic, problemów i wszystkiego, co je powoduje, nie traktują handlu ludźmi jako priorytetu. Jeśli zgodzimy się, że jest to główny powód, powinniśmy zacząć zajmować się tą kwestią i pozbyć się jej.

Z drugiej strony przyczynę można również upatrywać w czysto egoistycznych interesach ekonomicznych grup. Drugi pogląd opiera się na zasadzie, że ludzie są świadomi tych różnic, ale przedkładają swoje prywatne (głównie ekonomiczne) interesy nad wartość ludzkiego życia. Można powiedzieć, że ponieważ istnieje popyt, istnieje również podaż. Rozwiązaniem może więc nie być zwiększanie świadomości różnic, ale próba skupienia się na walce z rynkiem handlu ludźmi.

Konkretnie na zapobieganiu występowania sytuacji dających możliwości kupienia kogoś (w jakimkolwiek celu - często niewolniczej lub innej nieodpowiedniej pracy).

Jaki jest problem lub decyzja do podjęcia?

Najważniejszą rzeczą jest zidentyfikowanie pierwotnej przyczyny handlu ludźmi. W szczególności, czy przyczyną jest brak wiedzy, czy ludzkie pragnienie kupienia osoby. Wiąże się to ze zrozumieniem dynamiki i przyczyn leżących u podstaw handlu ludźmi w celu opracowania skutecznych strategii i interwencji mających na celu jego zwalczanie.

Jakie są ciężary dowodu?

Propozycja:

Ustalenie związku między brakiem wiedzy, a handlem ludźmi. Pokazanie, że brak świadomości trywializuje cały problem i dlatego tylko wtedy, gdy ludzie zrozumieją powiązania, będą skłonni z nim walczyć.

Opozycja:

Udowodnij, że świadomość istnienia tego problemu jest wystarczająca i nie jest główną przyczyną handlu ludźmi. Opozycja powinna udowodnić, że podstawowym problemem jest to, że nadal są ludzie, którzy są zainteresowani udziałem w procederze handlu ludźmi. Musimy więc walczyć z popytem, a wtedy podaż zniknie sama.

Jakie są konkurencyjne propozycje?

	Pomoc w zakresie zmian w społeczeństwie (PROP)	Alternatywne sposoby udzielania pomocy (OPP)
Kto?	Organizacje aktywistyczne, szkoły i rządy krajów, w których prawa człowieka są przestrzegane.	Organizacje aktywistyczne, szkoły i rządy krajów, w których prawa człowieka są przestrzegane.
Co?	Doprowadzenie do zmian w percepcji społecznej krajów w których występuje problem handlu ludźmi, zwiększenie zainteresowania samym handlem ludźmi oraz rozbudzenie w społeczeństwie chęci i gotowości do zajęcia się tym problemem.	Pokazanie społeczeństwu, że popyt istnieje, aby traktowało go jako poważne zagrożenie. A co za tym idzie, zmusić społeczeństwo do wywarcia większej presji na rządy, organizacje międzynarodowe i społeczności międzynarodowe, aby zapewnić, że kraje dotknięte handlem ludźmi nie dopuszczą do powstania takich warunków.
Kiedy?	Może to nastąpić w dowolnym momencie i powinno trwać do momentu wystarczającego rozwiązania problemu.	
Jak wyglądałoby to w praktyce?	Priorytetowe traktowanie wysiłków na rzecz zrozumienia krajów różniących się kulturowo i gospodarczo. (obejmuje wdrażanie programów edukacyjnych, kampanii uświadamiających i inicjatyw współpracy transgranicznej w celu wyeliminowania luki w wiedzy).	Podkreślenie znaczenia czynników takich jak zdolność polityczna do interwencji przeciwko handlowi ludźmi w niektórych krajach (ze względu na słabe systemy prawne lub korupcję) oraz priorytetowe traktowanie środków, które są bezpośrednio skierowane do dostawców usług dla handlarzy. Metoda jest podobna, a mianowicie poprzez wykłady, programy edukacyjne i kampanie uświadamiające.

Wyklucz skrajności	Unikaj postawy, że jedyną i wyłączną przyczyną handlu ludźmi jest ignorancja krajów różniących się kulturowo i ekonomicznie. Możesz przyznać, że nie jest to jedyna, ale najważniejsza z nich.	Unikaj całkowitego odrzucania roli wiedzy i zrozumienia tych państw, na przykład poprzez twierdzenie, że nie ma potrzeby poprawy ich znajomości. Powinieneś uznać, że sytuacja ekonomiczna może być powodem, ale należy nalegać na swoje racje dotyczące popytu i podaży.
Przykłady lub analogie	Scenariusz, w którym osoba idzie przez ciemność w nocy. Jego niewiedza na temat niebezpieczeństw związanych z nieznanym terenem naraża go na większe ryzyko obrażeń, więc może walczyć. Gdyby wiedział, jakie niebezpieczeństwa mogą się pojawić, przygotowałby się na nie i aktywnie z nimi walczył. Podobnie, jego brak wiedzy na temat różnic kulturowych i ekonomicznych nie zmusza go do zrobienia czegokolwiek w tym kierunku. Gdyby wiedział więcej, miałby więcej powodów, by coś z tym zrobić.	Klasyczna ekonomiczna teoria popytu i podaży. Kiedy popyt na coś rośnie, powoduje to wzrost podaży. Gdy popyt całkowicie zanika, zanika podaż. Gdy popyt nie może powstać, rynek nie powstaje.

Możliwe argumenty

Propozycja:

Twierdzenie: Brak wiedzy kulturowej i ekonomicznej prowadzi do kanałów rekrutacji

Uzasadnienie: Niewystarczające zrozumienie odmiennych kulturowo i gospodarczo krajów tworzy kanały rekrutacyjne dla handlarzy ludźmi. Handlarze wykorzystują słabości wynikające z braku wiedzy, aby oszukiwać i manipulować potencjalnymi ofiarami. Na przykład, mogą fałszywie obiecywać możliwości pracy lub perspektywy małżeństwa w krajach o odmiennych normach kulturowych, wykorzystując ograniczone zrozumienie ofiar, aby uwięzić je w sytuacjach wyzysku.

Przykład: Handlarze często obierają za cel osoby pochodzące ze środowisk znajdujących się w niekorzystnej sytuacji ekonomicznej lub regionów o ograniczonym dostępie do edukacji i informacji. Na przykład handel dziećmi jest poważnym problemem w niektórych krajach afrykańskich, które cierpią z powodu braku edukacji i ogólnego ubóstwa. Niezależnie od tego, czy chodzi o sprzedaż dzieci organizacjom paramilitarnym, czy niewolników seksualnych.

Twierdzenie: Obowiązek promowania zrozumienia i szacunku dla kultury

Uzasadnienie: Naszym moralnym obowiązkiem jest wspieranie zrozumienia kulturowego oraz poszanowania wartości i praw osób pochodzących z różnych krajów. Brak wiedzy na temat kulturowo i ekonomicznie różnych krajów utrudnia nam rozpoznawanie i szanowanie ich praw, prowadząc do potencjalnego wyzysku. Nadając priorytet wiedzy, możemy podtrzymywać wartości praw człowieka, różnorodności i równości.

Przykład: Powszechna Deklaracja Praw Człowieka podkreśla znaczenie praw kulturowych oraz potrzebę wzajemnego zrozumienia i szacunku między narodami. Promując wiedzę i zrozumienie różnych kultur, możemy przyczynić się do realizacji tych praw i zapewnić ochronę jednostek przed wyzyskiem i handlem ludźmi.

Naszym moralnym obowiązkiem jest wspieranie zrozumienia kulturowego oraz poszanowania wartości i praw osób pochodzących z różnych krajów. Brak wiedzy na temat kulturowo i ekonomicznie różnych krajów utrudnia nam rozpoznawanie i poszanowanie ich praw, prowadząc do potencjalnego wyzysku. Nadając priorytet wiedzy, możemy podtrzymywać wartości praw człowieka, różnorodności i równości.

Opozycja:

Twierdzenie: Na handel ludźmi ma wpływ wiele czynników, poza brakiem wiedzy na temat różnych kulturowo i ekonomicznie krajów.

Uzasadnienie: Handel ludźmi jest złożonym zjawiskiem, na które wpływa szereg czynników społeczno-ekonomicznych, politycznych i indywidualnych słabości. Ważne jest, aby uznać, że czynniki takie jak ubóstwo, nierówność płci, konflikty zbrojne i słabe rządy również znacząco przyczyniają się do rozpowszechnienia handlu ludźmi. Skupianie się wyłącznie na lukach w wiedzy pomija te podstawowe przyczyny i ogranicza nasze zrozumienie szerszej dynamiki. Gdyby zajęto się problemami związanymi ze standardem życia, nie byłoby powodu do tworzenia handlu ludźmi jako narzędzia poprawy sytuacji ekonomicznej.

Dowody: Organizacje międzynarodowe (np. ONZ) podkreślają rolę skrajnego ubóstwa i braku możliwości zatrudnienia jako głównych czynników napędzających handel ludźmi.

Twierdzenie: Brak ograniczeń popytu w krajach, w których odbywa się handel.

Uzasadnienie: Ponieważ w krajach dotkniętych handlem ludźmi brakuje wystarczających środków prawnych (i brakuje sankcji), co pozwala na utrzymywanie się i rozszerzanie się środowiska rynkowego dla handlu ludźmi. Brak świadomości istnienia popytu i dostępnych terenów umożliwiających jego rozwój sprawia, że popyt pozostaje wysoki. Gdyby ludzie wiedzieli, że to realny problem, mogliby skuteczniej wywierać nacisk w celu zmniejszenia popytu.

Tożsamość, kultura, religia i przekraczanie granic

Studia przypadków -

Temat

Izba ta uważa, że kraje UE powinny wspólnie skupić się na integracji kulturowej uchodźców spoza UE.

Kontekst

W ciągu ostatnich kilku lat UE co roku borykała się z rosnącym napływem migrantów spoza UE. Chociaż UE jest zjednoczona w przyjmowaniu uchodźców, nie jest tak zjednoczona pod względem późniejszej integracji i właściwej integracji ze społeczeństwem. Oznacza to, że niektóre kraje radzą sobie z tym lepiej niż inne. Propozycja w niniejszym temacie przewiduje ujednoczenie wszystkich procedur integracyjnych w całej UE w obszarze integracji uchodźców ze społeczeństwem państw członkowskich.

Wszystko zostałoby ujednoczone, od procesu rejestracji nowych mieszkańców w krajowych systemach ubezpieczeń, przez jednolity program nauczania w programach językowych, po ujednoczenie procesu poszukiwania pracy. Oczekuje się, że w ramach ujednoczonego procesu integracja będzie lepiej zarządzana i nie będzie ryzyka, że lokalne społeczności będą miały do czynienia z integracją niezarządzaną.

Z drugiej strony, indywidualne podejście każdego kraju może być pod pewnymi względami bardziej korzystne, ponieważ każdy kraj może lepiej dostosować się do konkretnych aspektów tego problemu, takich jak różnorodność nowoprzybyłych, czy różnice w systemach edukacyjnych, poszukiwaniu pracy lub innych różnicach w systemie społecznym.

Jaki jest problem lub decyzja do podjęcia?

Kluczowe pytanie brzmi, czy zjednoczone podejście do całego procesu integracji może podnieść poziom i uniknąć ryzyka niekontrolowanej migracji. Czy może bardziej sensowne jest pozostawienie wszystkich kompetencji organizacyjnych poszczególnym państwom, biorąc pod uwagę także to, czy w ogóle nastąpiłby jakiś pozytywny skutek.

Jakie są ciężary dowodu?

Propozycja:

Wykazanie, dlaczego obecny system nie działa, pokazanie korzyści płynących ze zmienionego procesu włączania i tego, w jaki sposób byłby on bardziej skuteczny niż obecny system.

Opozycja:

Udowodnienie, że proces adaptacji ujednoczonego systemu zajęłby dużo czasu, byłby nieefektywny i nie uwzględniałby indywidualnych potrzeb i różnic w systemie każdego kraju.

Jakie są konkurencyjne propozycje?

	Legalna migracja zarobkowa (PROP)	Status Quo (OPP)
Kto?	Przywódcy UE, którzy będą przekazywać rozkazy rządowi państw członkowskich.	Same rządy krajów UE.
Co?	Zjednoczone wdrażanie polityk zapewniających zasoby i wspieranie działań integracyjnych w celu zapewnienia, że uchodźcy są włączani i wspierani w swoich nowych społecznościach.	Kraje UE powinny mieć niezależne sposoby integracji kulturowej uchodźców spoza UE, z wykorzystaniem najlepszych praktyk i zasobów każdego kraju UE.
Kiedy?	Polityka ta powinna zostać wdrożona jak najszybciej, aby była jak najbardziej skuteczna.	
Jak wyglądałoby to w praktyce?	Propozycja doprowadziłaby do zjednoczonych kompleksowych programów integracyjnych dla uchodźców, jednolitych kursów językowych, orientacji kulturowej oraz dostępu do edukacji i możliwości zatrudnienia. Kraje powinny współpracować przy przydzielaniu zasobów, dzielić się wynikami i tworzyć sieci wsparcia, aby zapewnić jednolite i skuteczne podejście dla osiągnięcia jak najlepszego włączenia kulturowego.	Ponieważ ujednoczony proces jest zbyt nieefektywny (wdrożenie byłoby długotrwałe i kosztowne), lepiej jest, aby kraje miały swój własny sposób integracji. Kraje współpracują jedynie w zakresie procesu imigracyjnego. Każdy kraj osiąga swoje cele indywidualnie niezależnie od innych, zgodnie z potrzebami każdej grupy nowych imigrantów, co pozwala uwzględnić różne funkcjonowanie systemów każdego kraju (ubezpieczenie, opieka medyczna, urząd pracy).

Wyklucz skrajności	Propozycja nie powinna przynosić nierealistycznych pomysłów, takich jak to, że bez ujednoczonego procesu integracji integracja jest całkowicie dysfunkcyjna. Powinna pokazywać, dlaczego ujednoczona jest lepsza od indywidualnej. Musi również uwzględniać fakt, że ma to być ujednoczone we wszystkich krajach UE, ale nie dokładnie takie samo zachowanie.	Opozycja nie może przedstawiać nierealistycznych scenariuszy, spisków i populistycznych twierdzeń. Nie może mówić, że cały proces integracji powinien zostać zniesiony lub że jego wprowadzenie jest nierealne. Musi wykazać, że bardziej efektywne dla rządu jest posiadanie własnego programu, który jest bardziej elastyczny i adaptacyjny.
Przykłady lub analogie	Kraje UE już teraz tworzą wyspecjalizowane ośrodki dla uchodźców, które zapewniają ujednoczone programy integracji edukacji, pomagają ludziom osiedlać się w regionie itp.	Jak wskazano we wniosku. Niektóre kraje mają już procesy integracyjne, ale na zasadzie indywidualnej. Gdyby były nieskuteczne, wzywałyby bardziej do unifikacji, ale w ten sposób mają je ustawione zgodnie z własnymi potrzebami i preferencjami. W ten sposób udowadniają swoją funkcjonalność.

Możliwe argumenty

Propozycja:

Twierdzenie: Wspólny nacisk na integrację kulturową uchodźców promuje spójność społeczną i zmniejsza ryzyko napięć międzygrupowych.

Uzasadnienie: Aktywnie wspierając integrację kulturową, kraje UE mogą stworzyć środowisko, w którym uchodźcy czują się mile widziani i akceptowani, zmniejszając potencjał podziałów społecznych i konfliktów.

Przykład: Integracyjna polityka integracyjna w Niemczech zaowocowała większą spójnością społeczną w niemieckim nastawieniu do uchodźców.

Twierdzenie: Zjednoczone procesy integracyjne zmniejszają koszty dla każdego kraju.

Uzasadnienie: Poszczególne kraje nie będą musiały samodzielnie opracowywać materiałów edukacyjnych, wymyślać własnych projektów, złożonych struktur personelu i innych zawiłości, których wdrożenie jest kosztowne. Kolejną korzyścią jest to, że łatwiej byłoby przenosić poszczególnych pracowników między biurami w danym kraju lub nawet za granicę, jeśli zajdzie taka potrzeba. Nie musieliby uczyć się wszystkiego od zera, ale mieliby już podstawową wiedzę.

Dowody: Niektóre duże struktury organizacyjne, które muszą działać tak sprawnie, jak to tylko możliwe, już działają w oparciu o ujednoczone zasady. W ramach NATO, dzięki ujednoczonym procedurom, czeska grupa żołnierzy może być dowodzona przez niemieckiego oficera i nadal być w stanie pracować równie efektywnie, jak jednostka amerykańska. Dzieje się tak dzięki ujednoczonym procedurom.

Twierdzenie: Integracja kulturowa jest zgodna z wartościami praw człowieka i równości.

Uzasadnienie: Powszechna Deklaracja Praw Człowieka ONZ podkreśla prawo do uczestnictwa w kulturze i niedyskryminacji. Nadając priorytet włączeniu kulturowemu, kraje UE podtrzymują te podstawowe prawa i wykazują zaangażowanie na rzecz równości i sprawiedliwości. Ponadto włączenie kulturowe sprzyja empatii i zrozumieniu wśród różnych populacji, promując bardziej integracyjne i harmonijne społeczeństwo.

Opozycja:

Twierdzenie: Skoncentrowanie się na integracji kulturowej uchodźców może odwrócić uwagę od wewnętrznych wyzwań społecznych i gospodarczych.

Uzasadnienie: Priorytetowe traktowanie inicjatyw integracji kulturowej dla uchodźców spoza UE może nadwyrężyć i tak już ograniczone zasoby, utrudniając wysiłki na rzecz rozwiązania istniejących problemów społecznych i gospodarczych w krajach UE. Opozycja może wykazać, że przeznaczenie środków na wewnętrzne wyzwania, takie jak bezrobocie czy ubóstwo, miałyby bardziej bezpośredni i natychmiastowy wpływ na dobrobyt obywateli.

Przykład: Brak źródeł finansowania w niektórych krajach, które nie mogą skupić się na kryzysie uchodźczym (np. Rumunia lub Bułgaria).

Twierdzenie: Integracja kulturowa uchodźców może osłabić tożsamość narodową i wartości kulturowe.

Uzasadnienie: Jednolita integracja kulturowa uchodźców może prowadzić do rozmycia lub erozji tożsamości narodowych i wartości kulturowych w krajach UE, ponieważ nie respektuje pierwotnej wrażliwości i więzi społecznych danego kraju. Skupienie się na jednolitej akceptacji różnych kultur może przesłonić potrzebę zachowania i ochrony dziedzictwa kulturowego i tradycji społeczeństw przyjmujących, które nie biorą pod uwagę jednolitych praktyk w takim stopniu, jak poszczególne kraje.

Twierdzenie: Przymusowa asymilacja kulturowa uchodźców w społeczeństwach europejskich może prowadzić do napięć i konfliktów społecznych.

Uzasadnienie: Jednolite skupienie się na integracji kulturowej uchodźców, które ignoruje różnice między krajami, może potencjalnie powodować napięcia społeczne i konflikty między krajami europejskimi. Umożliwienie bardziej zindywidualizowanego podejścia systemowego lepiej uwzględnia różne potrzeby i możliwości różnych państw członkowskich UE, zmniejszając w ten sposób ryzyko podziałów społecznych i konfliktów.

Tożsamość, kultura, religia i przekraczanie granic

Studia przypadków -

Temat

Ta Izba wprowadziłaby obowiązkowe lekcje wszystkich religii w szkołach.

Kontekst

W kontekście wzrastającej różnorodności religijnej i pluralizmu pojawiły się obawy dotyczące braku wiedzy i zrozumienia różnych tradycji religijnych wśród młodych ludzi. W wyniku globalizacji kraje, które tradycyjnie były religijnie homogeniczne, coraz bardziej ulegają penetracji mniejszych ruchów religijnych i wierzeń. (np. w krajach, które były niemal wyłącznie chrześcijańskie, wzrasta liczba muzułmanów lub różnych religii nie-Abrahamicznych, takich jak buddyzm czy taoizm. Coraz więcej ludzi również konwertuje z głównych kościołów na mniejsze i reformistyczne nurty.

Problem polega głównie na braku znajomości różnic między poszczególnymi religiami i wynikających z tego obaw. Wynika to głównie z nieodpowiedniej nauki, która koncentruje się tylko na głównych nurtach religijnych lub w ogóle pomija nauczanie religii. To wszystko jest pożywką dla populistów.

Obowiązkowe lekcje religii w szkołach mogą pomóc w rozwiązaniu tego problemu, ale mają także pewne ryzyka. Po pierwsze, zastąpienie nauczania o religiach lekcjami historii lub nauk społecznych pozwoli na większe poświęcenie czasu na omówienie podstawowych treści programowych (historii, zachowań, socjologii itp.). Pozwoli to również bardziej skupić się na jakości nauczania o każdej religii i dokładnym opisanu wszystkich ważnych aspektów.

Problemem może być jakość prowadzenia lekcji przez nauczycieli i sposób ich nauczania. Konieczne będzie zapewnienie wystarczającej liczby profesjonalistów w tej dziedzinie nauki. Konieczne będzie również sprawdzenie, czy sposób nauczania nie jest jednostronny ani dyskredytujący dla poszczególnych religii.

Jaki jest problem lub decyzja do podjęcia?

W debacie należy porównać ryzyko błędnej interpretacji i niezrozumienia faktów, które już się zdarzają, z potencjalnym ryzykiem niewłaściwego i celowego dyskredytowania nauczania o religiach w przypadku wprowadzenia tego przedmiotu do programu nauczania. Należy także dążyć do określenia korzyści płynących z nowej wiedzy wyniesionej z lekcji religii, uwzględniając czas na omówienie innych przedmiotów i jakość nauczania, oraz ustalić, jak dużo państwo/inna wyższa władza publiczna powinna interweniować, aby zwiększyć świadomość w tym zakresie.

Jakie są ciężary dowodu?

Propozycja:

Przeciwdziałanie ryzyku niskiej jakości wiedzy nauczycieli na temat religii. Należy również znaleźć sposób na nadzorowanie nauczycieli, aby nie dyskryminowali niektórych religii.

Opozycja:

Udowodnienie, że jakość nauczania (i inna kontrola) jest trudna do wdrożenia, również, że będzie brakowało motywacji i czasu na nauczanie uczniów, a także może zaszkodzić ich własnym przekonaniom

Jakie są konkurencyjne propozycje?

	Obowiązkowe lekcje w szkole (PROP)	Status Quo (OPP)
Kto?	Rządy w krajach funkcjonujących demokracji, aktywiści wspierający integrację, postępowi obywatele.	Rządy w krajach funkcjonujących demokracji, aktywiści przeciwko włączeniu, konserwatywni obywatele.
Co?	Wprowadzenie obowiązkowych lekcji wszystkich religii w szkołach, edukacja młodzieży i nauczycieli na rzecz mniej stereotypowego społeczeństwa. Częstotliwość lekcji zależy od klasy.	Edukacja oparta na dobrowolności jednostek, pozostawiająca uprawnienia jedynie w granicach indywidualnych programów szkolnych.
Kiedy?	Polityka ta zostanie wdrożona w nadchodzącym roku szkolnym z nadzorem rządowym w pierwszych latach.	
Jak wyglądałoby to w praktyce?	Podobnie jak w przypadku innych przedmiotów szkolnych, takich jak wychowanie fizyczne, historia czy matematyka. Co najmniej jedna godzina raz w tygodniu (lub jej odpowiednik). W zależności od typu szkoły, klasy lub zapędu uczniów.	Podobnie jak status quo (lub prawie tak), gdzie nauczanie religii zależy od poszczególnych rządów, szkół, nauczycieli i uczniów. Wszystko opiera się na dobrowolności i chęci uczenia się.
Wyklucz skrajności	Propozycja nie wspierałaby przymusowej adopcji/odrzucenia religii i przestrzegałaby podstawowych praw człowieka.	Nie powinno się popierać zakazu nauczania religii w szkołach (obejmującego status quo, np. nauczanie religii w ramach lekcji historii), ani nauczania tylko niektórych religii w sposób nieobiektywny. Jednak wolność wyznania i religii powinna być zachowana.

Przykłady lub analogie	W Norwegii nauczany jest przedmiot "Religia i etyka", który powinien łączyć naukę religii z nauką filozofii i etyki.	Indoktrynacja przez ekstremistyczne grupy nauczające religii (np. na Węgrzech), które powoduje wzrost uprzedzeń i strachu przed innymi religiami.
-----------------------------------	--	---

Możliwe argumenty

Propozycja:

Twierdzenie: Wprowadzenie obowiązkowych lekcji wszystkich religii w szkołach zaspokaja potrzebę znajomości kultury i religii, wspierając bardziej integracyjne społeczeństwo.

Uzasadnienie: Obecnie różnorodność kulturowa i religijna jest coraz bardziej powszechna i wymaga większej edukacji na temat różnic, sposobu ich rozumienia i kontekstu. Poprzez obowiązkowe nauczanie o wszystkich religiach, szkoły mogą wyposażyć uczniów w wiedzę i zrozumienie niezbędne do poruszania się i doceniania różnych perspektyw kulturowych. Na przykład uczniowie, którzy otrzymują kompleksową edukację religijną, mogą wykazywać większą wrażliwość kulturową i bardziej inkluzywny światopogląd.

Dowody: Badanie "Let There Be Light!" skupiało się na konsekwencjach nauczania o religii dla uczniów szóstej klasy w szkole publicznej. Jednym z wniosków było, że nauczanie o religiach może pokreślać istotne różnice między religiami i prowadzić do przyjęcia bardziej wielokulturowego podejścia do nauczania o religii.

Twierdzenie: Wprowadzenie obowiązkowych lekcji o wszystkich religiach w szkołach respektuje prawo do wolności religijnej i promuje kulturowe zrozumienie i tolerancję.

Uzasadnienie: W demokratycznym społeczeństwie jednostki mają prawo do swobodnego praktykowania swojej religii. Zapewniając obowiązkową edukację na temat wszystkich religii, szkoły podtrzymują to podstawowe prawo, jednocześnie wspierając zrozumienie kulturowe i tolerancję wśród uczniów. Takie podejście jest zgodne z zasadami inkluzywności i poszanowania różnorodności.

Przykład: Niektóre kraje, takie jak Norwegia, wdrożyły integracyjne programy edukacji religijnej, których celem jest promowanie wzajemnego szacunku i dialogu międzykulturowego. Praktyki nauczania powodują, że edukacja religijna pozytywnie wpływa na uczniów, szanując różnorodność i zwiększając ich zrozumienie.

Twierdzenie: Wprowadzenie obowiązkowych lekcji o religii zwiększa potencjalne wykorzystanie innych przedmiotów.

Uzasadnienie: W przedmiotach, które obecnie w większym lub mniejszym stopniu dotyczą religii (głównie historia i nauki społeczne), religia, jeśli dostatecznie uwzględniona, zajmuje znaczną część przypisanej lekcji. Gdyby lekcje o religii były prowadzone w osobnym przedmiocie, który nie ingerowałby w inne, uczniowie nie byłiby pozbawieni materiału z pierwotnych przedmiotów, które ustępowały na rzecz nauczania religii w przedmiotach niezwiązanych z nią w takim stopniu.

Opozycja:

Twierdzenie: Wprowadzenie obowiązkowych lekcji wszystkich religii w szkołach budzi obawy o indoktrynację, faworyzowanie i zacieranie rozdziału między religią a edukacją.

Uzasadnienie: Obowiązkowe lekcje na temat wszystkich religii mogą nieumyślnie prowadzić do stronniczego lub częściowego nauczania, faworyzując niektóre wyznania nad innymi. Może to prowadzić do zwiększenia indoktrynacji religijnej i zagrażać neutralności, którą szkoły powinny zachować w zapewnianiu edukacji.

Przykład: Obawy te można zaobserwować w kontrowersjach związanych z edukacją religijną w niektórych regionach Stanów Zjednoczonych lub niektórych krajach Unii Europejskiej, gdzie krytycy twierdzą, że program nauczania silnie faworyzuje chrześcijaństwo, potencjalnie marginalizując uczniów z innych środowisk religijnych.

Twierdzenie: Obowiązkowe lekcje na temat wszystkich religii w szkołach mogą być sprzeczne z zasadą prawa uczniów do wyznawania własnych przekonań religijnych lub niereligijnych.

Uzasadnienie: Rodzice mają prawo do wychowywania dzieci zgodnie z własnymi przekonaniami i wartościami religijnymi, a uczniowie mają prawo do swobodnego korzystania z wolności poglądów. Obowiązkowe lekcje religii mogą naruszać te prawa i narzucać nauki, które są sprzeczne z wartościami i przekonaniami wyznawanymi przez rodziny.

Przykład: W niektórych krajach o surowych przepisach może dochodzić do batalii prawnych dotyczących obowiązkowej edukacji religijnej.

Twierdzenie: Wprowadzenie obowiązkowych lekcji wszystkich religii może prowadzić do konfliktów w rodzinach i potencjalnej marginalizacji mniejszości religijnych.

Uzasadnienie: Włączenie edukacji religijnej, która koncentruje się głównie na religii większościowej lub niewystarczająco obejmuje wierzenia mniejszości, może stworzyć środowisko, które wyklucza i dyskryminuje. Może to prowadzić do podziałów społecznych, napięć i poczucia marginalizacji wśród uczniów ze środowisk mniejszości religijnych.

Na przykład w niektórych regionach, w których dominuje większość religijna, uczniowie z mniejszości religijnych mogą napotykać trudności w pełnym wyrażaniu własnych przekonań podczas lekcji religii lub mogą odczuwać brak reprezentacji i zrozumienia.

Tożsamość, kultura, religia i przekraczanie granic

Studia przypadków -

Temat

Ta Izba powinna wdrożyć obowiązkowe szkolenia w zakresie różnorodności w miejscu pracy.

Kontekst

W dzisiejszych czasach często zdarza się, że pracownicy z różnych środowisk współpracują ze sobą w miejscu pracy. Ważne jest, aby pracownicy rozumieli specyficzne potrzeby innych, aby zmniejszyć ryzyko szoku kulturowego i wykluczenia z zespołu (co może prowadzić do naruszenia prawa).

Szkolenie w zakresie różnorodności zwiększa świadomość różnic między poszczególnymi osobami poprzez wykłady, filmy instruktażowe, testy (anonimowe) lub inne (udział w Dniu Kultury Mniejszości). Szkolenie podnosi świadomość na temat różnych kultur, religii itp. W większości przypadków szkolenie jest prowadzone przez członka działu HR lub wyspecjalizowaną osobę z zewnątrz, aby zmniejszyć ryzyko naruszenia przepisów dotyczących zatrudnienia.

Alternatywą może być tylko dobrowolne szkolenie lub pozostawienie wychowania pracownikom, gdzie zakłada się, że klasyczna komunikacja o życiu współpracowników zwiększy edukację i wiedzę na temat różnorodności. Działa to zgodnie z zasadą, że gdy coś jest obowiązkowe, ludzie mają do tego opór, gdy coś jest robione dobrowolnie, szanse na osiągnięcie rezultatu są większe.

Jaki jest problem lub decyzja do podjęcia?

Dla firm pracujących z ludźmi z różnych środowisk (których jest coraz więcej w dzisiejszych czasach), potrzeba akceptacji innych kultur jest ważna. Pytanie brzmi, czy szkolenia z zakresu różnorodności mogą zwiększyć akceptację innych kultur i ich potrzeb, czy wręcz przeciwnie, zwiększyć ryzyko dyskryminacji i wykluczenia. Albo czy pozostawienie pracowników samym sobie bez szkoleń jest odpowiednią alternatywą.

Jakie są ciężary dowodu?

Propozycja:

Wykazanie, że obowiązkowe szkolenie nie spotka się z oporem, ponieważ ludzie nie lubią czegoś robić, ponieważ jest to obowiązkowe; że nie będzie dyskryminacji z powodu różnic (o których nie wiedzieliby wcześniej / ponieważ bez różnic nie musieliby brać udziału w szkoleniu).

Opozycja:

Udowodnij, że obowiązkowe szkolenie spotka się z oporem, ponieważ ludzie nie lubią robić czegoś, ponieważ jest to obowiązkowe; że nie ma dyskryminacji z powodu różnic o których nie wiedzieliby wcześniej, a bez różnic nie musieliby brać udziału w szkoleniu.

Jakie są konkurencyjne propozycje?

	Szkolenia obowiązkowe (PROP)	Szkolenia dobrowolne - SQ (OPP)
Kto?	Zarządzający firmami i rządami w krajach Unii Europejskiej i Stanach Zjednoczonych.	Pracownicy i związki zawodowe firm w krajach Unii Europejskiej i Stanach Zjednoczonych.
Co?	Wprowadzenie obowiązkowych programów szkoleniowych w zakresie różnorodności w celu zwiększenia świadomości różnorodności kulturowej i zapewnienia pracownikom niezbędnych narzędzi do efektywnej pracy w wielokulturowym miejscu pracy.	Programy szkoleniowe w zakresie różnorodności są realizowane wyłącznie na zasadzie dobrowolności przez firmy, ich kierownictwo lub związki zawodowe pracowników.
Kiedy?	Polityka ta zostanie wdrożona w najbliższej przyszłości, po odpowiednim zaplanowaniu i przygotowaniu.	
Jak wyglądałoby to w praktyce?	Obowiązkowe szkolenie odbywałoby się w momencie zatrudnienia, a następnie co roku. Podobne do obecnych szkoleń w zakresie bezpieczeństwa w miejscu pracy i przepisów przeciwpożarowych. Nieuczestniczenie w szkoleniu (i późniejsze nieuczestniczenie w szkoleniu) będzie traktowane jako rażące naruszenie dyscypliny pracy, które może prowadzić do zwolnienia.	Pracownicy mogą przechodzić dobrowolne szkolenia w dowolnym momencie zatrudnienia, nawet kilka razy w roku (w zależności od polityki firmy). Szkolenie odbywałoby się w godzinach pracy. Normalna rozmowa (nie tylko o różnicach) odbywałaby się poprzez pogawędki podczas przerw, tak jak to już ma miejsce.

Wyklucz skrajności	Interesariusze (mniejszości, wyznawcy różnych religii, ofiary prześladowań) nie będą specjalnie wymieniani ani wyróżniani podczas szkolenia. Celem jest zapobieżenie nakierowaniu na nich negatywnego zainteresowania ze strony współpracowników, co mogłoby prowadzić do wykluczenia ich ze społeczności.	Unikaj strategii twierdzenia, że Propozycja oferuje jedynie szkolenie, a nic więcej, podczas gdy Strona Opozycji oferuje znacznie więcej. To nieuczciwe podejście do debaty. Ponadto, propozycja może odpowiedzieć, oferując nie tylko szkolenie, ale także inne programy następcze. To byłoby błędne koło. Argumentacja musi pozostawać w granicach debaty i nie może sięgać skrajności.
---------------------------	--	---

Przykłady lub analogie	Jest to podobne do szkolenia w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy. Ogólnie rzecz biorąc, trening praktyczny to najlepszy sposób na osiągnięcie lepszych wyników. Zewnętrzne specjalistyczne firmy z ekspertami behawioralnymi mogą być tym zainteresowane, aby zapewnić szkolenia o wyższym standardzie.	Koncepcja samokształcenia może zostać przejęta, gdzie jednostki biorą odpowiedzialność za własny rozwój i zrozumienie różnorodności kulturowej poprzez osobiste doświadczenia i interakcje.
-------------------------------	---	---

Możliwe argumenty

Propozycja:

Twierdzenie: Obowiązkowe programy szkoleniowe w zakresie różnorodności są niezbędne, aby zająć się różnicami kulturowymi i promować integrację w miejscu pracy.

Uzasadnienie: Różnice kulturowe mogą prowadzić do nieporozumień, konfliktów i spadku produktywności w wielokulturowym miejscu pracy. Obowiązkowe programy szkoleniowe w zakresie różnorodności zapewniają pracownikom niezbędną wiedzę i umiejętności do skutecznego radzenia sobie z tymi różnicami, wspierając bardziej integracyjne i harmonijne środowisko pracy, co prowadzi do większej wydajności.

Dowody: Badanie przeprowadzone przez Kaleva, Dobbina i Kelly'ego (2006) dotyczyło wpływu szkoleń z zakresu różnorodności na postawy i zachowania w miejscu pracy. Badacze koncentrowali się na tym, w jakim stopniu obowiązkowe programy szkoleniowe w zakresie różnorodności doprowadziły do znacznego zmniejszenia uprzedzeń i zwiększenia zrozumienia różnych perspektyw kulturowych wśród pracowników.

Twierdzenie: Wdrażanie obowiązkowych programów szkoleniowych w zakresie różnorodności jest zgodne z wartościami równości, sprawiedliwości i poszanowania praw jednostek w miejscu pracy.

Uzasadnienie: Firmy mają obowiązek zapewnić pełne szacunku i integracyjne środowisko pracy, w którym wszyscy pracownicy mają równe szanse na rozwój. Wdrażając obowiązkowe programy szkoleniowe w zakresie różnorodności, demonstrują swoją gotowość do urzeczywistnienia tego celu. Ponieważ mentalność ludzi zwykle nie jest tak otwarta na dobrowolne działania i może prowadzić do negatywnych zachowań w miejscu pracy, takich jak mobbingu lub innej formy dyskryminacji.

Przykład: W USA istnieje państwowa agencja EEOC (Equal Employment Opportunity Commission), która nadzoruje równość szans w miejscach pracy. Podczas debaty można wykorzystać opinie z ich raportów śledczych lub wiedzy. (np: <https://www.eeoc.gov/newsroom/eeoc-launches-diversity-equity-inclusion-dei-workshop->).

Twierdzenie: Obowiązkowe szkolenia pomagają bardziej ze względu na wyższe uczestnictwo.

Uzasadnienie: Problemem związanym z dobrowolnymi programami szkoleniowymi jest niższy poziom uczestnictwa niż w przypadku programów obowiązkowych, ponieważ niektórzy pracownicy postrzegają je jako zmarnowany czas, który odciąga ich od prawdziwej pracy. Obowiązkowe szkolenia zapewniają, że wszyscy pracownicy są zaangażowani w omawiany materiał tak aktywnie, jak to tylko możliwe. Takie zwiększone uczestnictwo poprawia zrozumienie różnic i prowadzi do wyższego poziomu współpracy w organizacji.

Opozycja:

Twierdzenie: Obowiązkowe programy szkoleniowe w zakresie różnorodności mogą być nieskuteczne w radzeniu sobie z różnicami kulturowymi i promowaniu integracji w miejscu pracy.

Uzasadnienie: Skuteczność obowiązkowych programów szkoleniowych w zakresie różnorodności może być wadliwa, ponieważ mogą one przynieść mieszane rezultaty. Szkolenia z zakresu różnorodności mogą wskazywać na problematyczne kwestie w miejscu pracy, co nada im wyższą wartość niż powinno i inni będą się na nich skupiać. Skutki tego mogą prowadzić do dyskryminacji (mniejszości kulturowych lub religijnych), a nawet do przekroczenia prawa.

Przykład: Efekt zauważania czegoś negatywnego tylko wtedy, gdy zostanie to wskazane, pochodzi z dzieciństwa. Dopóki ktoś obcy nie zwróci uwagi na coś negatywnego, ludzie zazwyczaj to ignorują. Ale potem skupiają się na tym, tworząc większą presję (a tym samym więcej nękania).

Twierdzenie: Obowiązkowe szkolenia z zakresu różnorodności mogą kolidować z osobistymi przekonaniem pracowników.

Uzasadnienie: Podczas gdy promowanie inkluzywności jest ważne, obowiązkowe programy szkoleniowe w zakresie różnorodności mogą być postrzegane jako przymusowe i ograniczające prawa jednostek do posiadania odmiennych poglądów lub przekonań. Niebezpieczne jest nie przekroczyć granicy między szkoleniem w zakresie różnorodności a dyskryminacją. Lepszym rozwiązaniem może być poszanowanie autonomii jednostek i umożliwienie otwartego dialogu bez wprowadzania obowiązkowych programów szkoleniowych.

Twierdzenie: Wdrażanie obowiązkowych programów szkoleniowych może prowadzić do niezamierzonych konsekwencji.

Uzasadnienie: Psychologia sugeruje, że ludzie generalnie mają silną psychologiczną reakcję na mówienie im, co mają robić, nawet jeśli generują przeciwko temu opór. Kiedy coś jest obowiązkowe, narusza to poczucie autonomii i wolności wyboru, a ludzie mają większą tendencję do sabotowania tego wyniku. Lepszym sposobem jest wdrożenie dobrowolnych szkoleń, przeciwko którym pracownicy nie będą mieli tak silnego oporu. Co więcej, może to zwiększyć chęć do edukacji na temat różnic, ponieważ pracownicy mogą brać w nich udział, kiedy chcą i traktować je jako odpoczynek.

